

**Živi Hleb
sa neba**

**Adrian Ebens
Carlos Hernández**

Živi Hleb sa neba

Karlos A. Hernandez i Adrijan Ebens

Štampano

MARANATHA
M E D I A

maranathamedia.rs
maranathamedia.com

Jul, 2016

Obnovljeno tokom praznika Senica, Okt. 2017

Hranjenje pet hiljada ljudi, daje nam veličanstvenu sliku toga kako nas Hristov život održava. Ovo čudo dogodilo se neposredno pred početak praznika Pashe.

Jovan 6:4.5: A beše blizu Pasha, praznik judejski. I kad podiže Isus oči svoje, i vide da mnoštvo dolazi k Njemu, reče Filipu: gde ćemo kupiti hleba da ovi jedu?

Da li je pred početak praznika beskvasnih hlebova, Isusova želja bila da pomogne Svom narodu da ponovo otkrije duhovnu simboliku hleba u jevrejskom društvu? Uzeo je pet hlebova i dve ribe i umnožio ih pred praznik i nahranio 5000 ljudi, plus žene i decu. Narod je bio zadivljen kada je video čuda i tada su počeli da traže Isusa. Nažalost, nije to bio duhovni hleb koji su tražili, već običan, fizički hleb.

Jovan 6:26: A Isus im odgovori i reče: Zaista, zaista vam kažem: tražite me, ne zato što ste čuda videli, već što ste jeli hleb i nasitili se.

Ova situacija, dala je Isusu priliku da pouči ljude bogatoj simbolici hleba i o načinu kako to ukazuje na Njega kao našeg Održavaoca.

Jovan 6:27: Starajte se, ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za večni život, koje će vam dati Sin Čovečiji, jer ovog potvrdi Otac Bog.

Isus je ohrabrivao ljude da radije traže duhovnu hranu koja im daje večni život, nego samo običnu fizičku hranu. A to duhovno jelo može doći jedino od Isusa Hrista našeg Gospoda. Prirodno, ljudi su zapitali Isusa kako sve ovo funkcioniše. Njegov odgovor je bio iznenadjujuć:

Jovan 6:28.29: Tada Mu rekoše: Šta treba da učinimo, da bismo radili dela Božja? (29) A Isus im odgovori i reče: Ovo je delo Božje, da verujete Onoga koga je poslao.

Dela koja su bili pozvani da čine, bila su da jednostavno veruju u Hrista kao Sina živoga Boga, Mesiju poslanog od Boga za spasenje. Jednostavno poverenje u obećanog Mesiju, dozvoliće Duhu Hristovom da ih ispuni i

ojača ih da se čvrsto drže večnog života. Ljudi ipak nisu bili zadovoljni sa ovim odgovorom. Želeli su vidljiv dokaz ovakve tvrdnje i zato su izazvali Isusa:

Jovan 6:30.31: A oni Mu rekoše: Kakav dakle znak ti pokazuješ da vidimo i da verujemo? Šta radiš ti? (31) Očevi naši jedoše manu u pustinji, kao što je napisano: Hleb sa neba dade im da jedu.

Divan, negujući Duh Hristov, koji radi na duši, ne može se videti. On ulazi u srce onoga koji ima veru u Reč Božju o Mesiji. Ljudi su tražili vidljiv znak i onda su se osvrnuli na primer mane koja je sa neba padala u pustinju. Još jednom, Isus im je ukazao na duhovnu realnost koja se nalazila iza čuda sa manom.

Jovan 6:32.33: Tada reče Isus: Zaista, zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hleba sa neba, nego vam Otac moj daje hleb istiniti sa neba; (33) Jer je hleb Božji Onaj koji silazi sa neba i daje život svetu.

Isus je izlagao duboke istine Božanskog obrazca. Nevidljivi istiniti Hleb koji je silazio sa neba, bio je predstavljen kroz vidljivu manu. Da su samo razumeli simbol, on bi im ukazao na Hrista i tada bi shvatili da je jedini razlog zašto je mana padala sa neba u pustinju, bio taj da bi im Hristos da snagu Svog života koju je za njih obezbedio.

Isus veoma pažljivo ponavlja ovu lekciju kroz ostatak šestog poglavlja. Primitite pažljivo sledeće reči:

Jovan 6:48-51: Ja sam Hleb života. (49) Očevi vaši jedoše manu u pustinji, i pomreše. (50) Ovo je hleb koji silazi sa neba: da koji od Njega jede ne umre. (51) Ja sam hleb živi koji sidje sa neba; koji jede od ovog hleba živeće zauvek; i hleb koji ću Ja dati telo je Moje, koje ću dati za život sveta.

Kompletan život dolazi od Hrista i sada Isus pokazuje kako taj život dolazi do nas.

Jovan 6:51: ...hleb koji ću Ja dati telo je Moje, koje ću dati za život sveta.

U daljem tekstu Isus objašnjava:

Jovan 6:53-55: A Isus im reče: Zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete telo Sina čovečijeg i ne pijete krv Njegovu, nećete imati život u sebi. (54) Koji jede moje telo i pije moju krv ima život večni, i Ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan. (55) Jer je telo Moje pravo jelo i krv Moja pravo piće.

Jedini način da nam Hristos da ovaj život jeste da pati i umre. Pokušajmo da shvatimo vezu između Hrista i Njegovih stvorenja u sledećim citatima:

“Naš Gospod kaže: "Ako ne jedete tela Sina čovečijega i ne pijete krv Njegovu, nemate život u sebi jer je Moje telo pravo jelo i Moja krv pravo piće. Ovo je istina naše fizičke prirode. Smrti Hristovoj dugujemo čak i ovozemaljski život. Hleb koji jedemo plaćen je Njegovim izlomljenim telom. Voda koju pijemo kupljena je Njegovom prolivenom krvi. I svetac i grešnik, koji jedu svoju svakodnevnu hranu, hrane se telom i krvlju Hristovom. Golgotski krst, utisnut je na svakom parčetu hleba. On se reflektuje u svakom izvoru vode. Sve ovo je Hristos podrazumevao dok je ukazivao na simbole Njegove velike žrtve. Svetlost koja sija sa te Večere u gornjoj sobi, čini svetim naše svakodnevne namirnice. Porodična trpeza pretvara se u sto Gospodnji, a svaki obrok tajnom.” (Čežnja Vekova, 660.3)

"Ne samo da je On Tvorac svega, već je On život svega što živi. Upravo je to Njegov život koji dobijamo u sumčevoj svetlosti, u čistom, svežem vazduhu, i u hrani koja izgrađuje naše telo i održava našu snagu.” (Vaspitanje, 198)

Kompletan fizički život, leži u Hristovom večnom životu. Svaki komad hrane koju jedemo - dolazi do nas kroz cenu Hristove krvi. Snaga u suncu, kiša i zemlja koji hrane seme naših namirnica, dati su nam snagom Hristovom kroz Njegov krst. Sve ovo nas vodi do veoma važne istine.

Hrana koju jedemo nema u sebi život koji bi nas održavao u živima. Umesto toga, hrana koju jedemo je samo kanal kako bismo dobili silu Hristovu. Ovoj sili je moguće da kroz hranu dodje do nas zahvaljujući Hristovoj velikoj žrtvi na krstu. Zato, shvatamo da hleb koji jedemo, taj fizički hleb - nije taj koji nas održava u životu. Pre svega je to istiniti Hleb sa neba, Hristos, koji nam daje Život.

“Nad svemu stvorenom vidi se otisak Božanstva. Priroda svedoči o Bogu. Prijemčiv um, koji stupa u kontakt sa čudima i tajnama univerzuma, ne može a da ne prizna da je to delo beskonačne sile. Ne svojom ličnom energijom, zemlja proizvodi svoje blagodati, i iz godine u godinu kreće se oko sunca. Nevidljiva ruka vodi planete na njihovoj kružnoj putanji na nebesima. Tajanstveni život ispunjava svu prirodu - život koji podržava bezbrojne svetove u svoj njihovoj veličini, koji živi u atomu insekta koji leprša na letnjem povetarcu, život koji je u krilima lastavice i koji hrani ptice koji plaču, koji pupoljak dovodi do cveta i cvet do ploda.

Ista sila koja održava prirodu, radi i u čoveku. Isti veliki zakoni koji vode zvezde i atome, kontrolišu i ljudski život. Zakoni koji određuju rad srca, koji regulišu kretanje životne sile u telu - zakoni su svemogućeg Razuma koji vlada dušom. Od Njega izlazi kompletan život. Samo u harmoniji sa Njim, može biti nadjen istinski smisao.”
(Vaspitanje 99)

Da ovo samo detaljnije razjasnimo - Hrist nije hleb; niti se On nalazi u hlebu. Hleb je samo kanal kroz koji dobijamo Njegov život. Hrist je izvor, a hleb je kanal. Ovo su odvojene i posebne stvari, a opet jedna se dobija kroz drugu. Duh Proroštva objašnjava na sledeći način ovu posebnost:

“Božje delo učinjeno u prirodi nije Bog u svojoj ličnosti u prirodi. Dela prirode su izraz Božjeg karaktera; kroz njih mi možemo da razumemo Njegovu ljubav, i Njegovu slavu; ali, mi ne treba da prirodu posmatramo kao Boga. Ljudske umetničke veštine mogu da proizvedu veoma lepa umetnička dela, stvari koje raduju oko, i ove stvari nam mogu dati neku sliku o njenom autoru; ali - to stvoreno delo nije čovek.

Ne delo, već onaj koji ga je stvorio, dostojan je časti. Dakle, iako je priroda izraz Božjih misli, nije priroda ta koja zaslužuje da bude uzvišena već Bog te prirode. (Svedočanstva, sveska 8, 263)

Ljudi kojima je Isus govorio, videli su samo fizički hleb, ali dalje od toga nisu mogli - tu Hristovu silu koja im se davala kroz hleb. Sa ovim na umu, svaki naš obrok dovodiće naša srca u stanje da budu ispunjena ljubavlju prema Hristu za Njegovu veliku ljubav koja nam daje Njegov život kroz životne namirnice koje svakodnevno uzimamo. Ukoliko ovu činjenicu jednostavno ne priznamo, zemaljska hrana koju jedemo neće biti u stanju da nas večno održi u životu. Ovo veoma jasno dokazuje da hrana nema moć da da život. Ona može biti samo sredstvo ili kanal za dobijanje života.

Lekcija koju je Isus uputio tom prilikom, hraneći 5000, trebala je da pomogne u pripremi uma Izraela za uzimanje učešća u prazniku beskvasnih hlebova. Svaki komad hleba u jevrejskom društvu, imao je za cilj da ih nauči vitalne lekcije o životu, koji se može pronaći samo u Hristu.

Upravo ova istina daje značaj žrtvama i prinosima koje su se prinosile kako za vreme dnevnih, tako i Subotnjih žrtava, na Mladine i praznike. Naglašavamo da svaki udah koji čovek udahne i svaki komad hrane koju čovek pojede - je kanal za Hristov život. To je sila Hristova koja se dobija kroz ove simbole. Ovako je bilo još od osnivanja sveta. Kroz žrtveni sistem vidimo kako je istina objašnjena i razumevana.

Četvrta knjiga Mojsijeva 28:2: Zapovedi sinovima Izrailjevim, i reci im: Prinose moje, hleb moj, žrtve što mi se sažižu za ugodni miris, pazite da mi prinosite na vreme.

Hleb koji se ovde spominje, je prinos koji je sastavljen od mešavine brašna i ulja, a zatim ispečen na oltaru za žrtvu pored žrtvovane životinje. Ovde primećujemo prinos za dnevnu žrtvu.

Četvrta knjiga Mojsijeva 28:3-6: Reci im dakle: Ovo je žrtva ognjena što ćete prinositi Gospodu: dva jagnjeta od godine zdrava, svaki dan na žrtvu paljenicu bez prestanka. (4) Jedno jagnje prinesi ujutru, a drugo

jagnje prinesi uveče; (5) I desetinu efe belog brašna za dar smešanog sa četvrtinom ina čistog ulja. (6) To je žrtva paljenica svagdašnja, koja bi prinesena na gori sinajskoj za miris ugodni, žrtva ognjena Gospodu.

Svakog dana, ujutru i uveče, bilo je žrtvovano po jedno jagnje. Zajedno sa ovim jagnjetom, prineseno je i desetina dela efe brašna i četvrtina ina ulja. Neki izvori kažu da je efa oko 35 litara, dok drugi kažu da je to oko 22 litre. Radi naše ilustracije, jer je odnos ono što nas interesuje, mi ćemo koristiti meru od 22 litre u ovoj brošuri. Litre mere zapreminu, a kilogrami težinu. 1 kg brašna od celog zrna je otprilike 1.83 litre. Hin je otprilike kao galon, što je oko 3.6 litara. Iz ovoga proizilazi da se za dnevnu žrtvu prinosilo 2.2 kg brašna pomešanog sa otprilike 900ml ili litrom ulja. Ako sve ovo stavimo u tabelu, dobićemo sledeće:

Žrtva	Životinja	Ukupno brašna za žrtvu	Ukupno ulja za žrtvu
Dnevno	2 jagnjeta - jedno ujutru i jedno uveče Ukupno =2 jagnjeta	2.2kg brašna x 2 za jutro i veče Ukupno = 4.4kg	0.9 ltr x 2 za jutro i veče Ukupno = 1.8 ltr

Puna šaka brašna i ulja, smešanih zajedno, bila je spaljena na oltaru za žrtvovanje sa malo tamjana, a ostatak brašna i ulja dobilo je sveštenstvo.

¹<http://www.dictionary.com/browse/ephah> ;

<http://www.thefreedictionary.com/ephah>

²http://www.convert-me.com/en/convert/history_volume/bibephah.html

<http://bibleresources.americanbible.org/resource/weights-and-measures-in-ancient-israel>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Ephah>

³<http://bibleresources.americanbible.org/resource/weights-and-measures-in-ancient-israel>

Treća knjiga Mojsijeva 2:1-3: A kad ko hoće da prinese na žrtvu Gospodu dar, belo brašno neka bude žrtva njegova, i neka je polije uljem i metne na nju kad. (2) I neka je donese sinovima Aronovim sveštenicima, i neka sveštenik uzme tog brašna punu šaku i ulja i sav kad, i neka to zapali sveštenik na oltaru za spomen njen; to je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu. (3) A šta ostane od tog dara, neka bude Aronu i sinovima njegovim; to je svetinja nad svetinjama između žrtava koje se pale Gospodu.

Treća knjiga Mojsijeva 10:12-14: A Mojsije reče Aronu i eleazaru i Itamaru sinovima njegovim koji ostaše: Uzmajte dar što ostane od ognjenih žrtava Gospodnjih, i jedite sa hlebom presnim kod oltara, jer je svetinja nad svetinjama. (13) Zato ćete ga jesti na svetom mestu, jer je deo tvoj i deo sinova tvojih od ognjenih žrtava Gospodnjih; jee mi je tako zapovedjeno. (14) A grudi od žrtve obrtane i pleće od žrtve podizane jedite na čistom mestu, ti i sinovi tvoji i kćeri tvoje sa tobom; jer je taj deo dan tebi i sinovima tvojim od zahvalnih žrtava sinova Izrailjevih.

Hristos je Sebe otkrio kao Hleb života u jevandjelju po Jovanu 6. Beskvasni hlebovi napravljeni od brašna i ulja bili su kanal koji je ukazivao na život omogućen u Hristu. Kako ovaj istiniti Hleb dolazi sa neba? Dolazi kroz prinošenje Hristovog života za svet. Kako se on ogledao u dnevnoj službi? Bilo je to kroz prinošenje jagnjeta. Dakle, prinošenje jagnjeta bilo je priznanje toga da je život Hrista dat sa ciljem da se dobije Duh Sveti. Ova istina bila je pokazana u brašnu i ulju smešanim u hleb koji će biti pojedeni od strane sveštenika. Zauzvrat, oni su trebali biti sveštenici blagodati za ostatak Izraela. Danas, oni koji veruju u Hrista, deo su carskog sveštenstva i svako od njih može imati udeo u živom Hlebu.

1.Petrova 2:9: A vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodetelji Onoga koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svom;

Daje li ovo novo značenje Gospodnjoj molitvi? Primitite sledeće:

Matej 6:11: Daj nam danas hleb naš svagdašnji.

Svakog jutra i svake večeri, za vreme dnevne žrtve, hleb koji je bio prinesen simbolizovao je istinski Hleb koji je silazio sa neba a Hristova moć da ovo može da uradi bila je pokazana kroz simbol smrti jagnjeta svakoga dana. I dok se molimo "hleb naš svagdašnji daj nam danas" da li mislimo na istinski Hleb Božji koji silazi sa neba ili samo na fizički hleb?

Mogućnost za Izraelce da žive, dišu, jedu i piju - postojala je samo zato jer je istinski Hleb silazio sa neba. Ono što je veoma zanimljivo primetiti jeste šta se to dešavalo sa prinosima tokom Subotnjeg dana.

Četvrta knjiga Mojsijeva 28:9-10: A u Subotu dva jagnjeta od godine zdrava, i dve desetine belgo brašna smešanog sa uljem za dar sa nalivom njegovim. (10) To je Subotnja žrtva paljenica svake Subote, osim svagdašnje žrtve paljenice i naliva njenog.

Subotnjeg dana žrtve i prinosi su se duplirali.

Žrtva	Životinja	Ukupno brašna	Ukupno ulja
Dnevno – jedno jagnje ujutru i jedno uveče	2 jagnjeta Ukupno =2 jagnjeta	2.2 kg brašna x 2 Ukupno = 4.4 kg	0.9 ltr x 2 Ukupno = 1.8 ltr
Subota	2 jagnjeta plus 2 jagnjeta za dnevnu žrtvu Ukupno = 4 jagnjeta	4.4kg plus 4.4kg od dnevne žrtve Ukupno = 8.8 kg	1.8 ltr plus 1.8 ltr od dnevne žrtve Ukupno = 3.6 ltr

Ključno pitanje koje mora biti postavljeno jeste - zašto je sve duplirano u Subotu? Joše jednom se podsećamo da je svaka vekna hleba i svaka kap ulja - kanal za Hristov život koji nam dolazi. Doslovno jelo i piće bili su ukazatelji prema duhovnom jelu i piću koje je silazilo sa neba kroz Hrista. Pavle je sve ovo izrazio na sledeći način:

1.Korinćanima 10:1-4: Ali neću vam zatajiti braćo, da očevi naši svi pod oblakom biše, i svi kroz more prodjoše; (2) I svi se u Mojsija krstiše u oblaku i

moru; (3) I svi jedno jelo duhovno jedoše; (4) I svi jedno piće duhovno piše; jer pijahu od duhovne Stene koja idjaše za njima: a Stena beše Hristos.

Kada je Mojsije udario u stenu i voda potekla iz nje, oni nisu tada pristupili samo fizičkoj vodi, već su imali udeo i u uzimanju Hristovog života. Voda, sama po sebi, nije mogla da ih održi u životu. Bio je to Duh Hristov koji ih je održavao u životu. Zato su svi pili od ove duhovne vode, a ne samo pravedni medju njima. Još jednom se podsećamo:

Matej 5:45: Da budete sinovi Oca svojega koji je na nebesima; jer On zapoveda suncu Svome te greje i zle i dobre, i šalje kišu i pravednima i nepravednima.

Jovan 1:9: To beše istinsko Svetlo, koje obasjava svakog čoveka koji dolazi na svet.

Hristov život dat je svakom čoveku kroz kanale koje je On odredio. Oni koji ne vide dalje od samo fizičke hrane i pića, zasigurno će umreti zbog odbijanja da priznaju Izvor života. Ovo je razlog zašto je Isus rekao svojim slušaocima:

Jovan 6:32.33: Tada reče Isus: Zaista, zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hleba sa neba, nego vam Otac moj daje hleb istiniti sa neba; (33) Jer je hleb Božji Onaj koji silazi sa neba i daje život svetu.

Mana koja je padala u pustinji nije došla od Mojsija. Niti je ta mana mogla da ih održi u životu. Bio je to Hristov život kroz manu koji ih je održavao u životu. Ovo je istiniti Hleb koji silazi sa neba. Ceo Izrailj je jeo i pio duhovno jelo i piće ali su ubrzo svi pomrli u pustinji zato što nisu videli dalje od fizičke hrane i vode. Sa ovim mislima, hajde da se vratimo na pitanje o dodatnom brašnu, ulju i žrtvama u Subotu.

Biblija nam kaže da je Bog posvetio Subotu. On ju je učinio svetom. A.T.Džons veoma jasno to potvrđuje kada kaže:

A sada jedna druga stvar: Ko je bio stvarno prisutan u stvaranju? [Skupština: "Hristos."] Ko se odmarao? [Skupština: "Hristos."] Ko je bio osvežen? [Skupština: "Hristos."] Ko je bio blagosloven? [Skupština: "Hristos."] Čije prisustvo ju je učinilo svetom? [Skupština: "Hristovo."] Čije prisustvo je u tom danu? [Skupština: "Hristovo."] Tada onaj čovek koji Hristovim prisustvom nije posvećen, i nije učinjen svetim i nije blagosloven i to mu ne donosi odmor - ne može držati Subotu. Zar ne vidite da se Subota može držati samo sa Hristom u čoveku; zato što Subota donosi i ima u sebi Hristovu prisutnost. (A.T Džons, GCB 1893, Propoved 20)

Obratite pažnju na ključan trenutak koji A.T. Džons pravi:

Da li je čovek, u ono vreme, u Edemskom vrtu, dok je stajao onakav kakvim ga je Bog stvorio, znao sve o Bogu što se može znati? [Skupština: "Ne."] **A onda je svaki Subotnji dan koji je dolazio, donosio čoveku dodatna znanja i prisutnost Božju. Ali, ko je ovo? [Skupština: "Hristos."] Dodatna znanja i Hristova prisutnost lično. Tada bi, da je ostao veran, i dalje rastao u poznavanju Boga, Njegove ličnosti, u Njegovom iskustvu, rastao bi sve više i više u svemu što je priroda Božja. (A.T Džons, GCB 1893, Propoved 20)**

Dakle, Subota nam donosi dodatne porcije Hristove prisutnosti. Da li je upravo ovo to što čini razliku izmedju dnevnih i Subotnjih prinosa? Tamo vidimo duplu porciju prinosa, brašna i ulja. Zar nam povećanje broja prinosa ne govori o većim darovima Duha koji nam se nude danas? Evo Gospodnjeg obećanja:

Isaija 58:13-14: Ako odvратиš nogu svoju od Subote da ne činiš što je tebi drago na mojsveti dan, i ako prozoveš Subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavnim, i budeš ga slavio ne idući svojim putevima i ne čineći šta je tebi drago, ni govoreći reči, (14) tada ćeš se veseliti u Gospodu, i izvešću te na visine zemaljske, i daću ti da jedeš nasledstvo Jakova oca svog; jer usta Gospodnja rekoše.

Znajući da postoje dodatni blagoslovi u Suboti i da su ti blagoslovi više Duha Hristovog, Subota nas uči da Bog ima vremena koja donose Hristovu prisutnost bliže k nama nego ostala vremena. Ovo se potvrđuje sledećim tekstom u knjizi proroka Isaije.

Isaija 48:18 O da si pazio na zapovesti Moje! Mir bi tvoj bio kao reka i pravda tvoja kao valovi morski.

Hristos je naša pravednost. Isaija nam govori da je ta pravednost kao valovi morski. Valovi morski se kreću u individualnim talasima dolazeći i odlazeći od obale. U toku dana obično budu dva velika talasa. A zatim, u vreme mladog meseca i punog meseca, dešavaju se kraljevski talasi. Sve ovo govori nam o plimi i oseci pravednog Duha Hristovog koji nadolazi sinovima ljudskim.

Ključ za razumevanje Subote je znati da postoje posebna vremena kada Hristos dolazi bliže k nama. Ova istina ogleda se u razlici između dnevnih i Subotnjih prinosa. Jednom kada postanemo svesni ovog principa - spremni smo za nešto prelepo.

Treća knjiga Mojsijeva 26:2-4: Držite Subote moje, i svetinju Moju poštuju: Ja sam Gospod. (3) Ako uživite po Mojim uredbama, i zapovesti Moje uzdržite i tvorite, (4) tada ću vam davati kišu na vreme, i zemlja će radjati rod svoj, i drveta će u polju radjati rod svoj.

Sećati se dana Subotnog je sećanje na to da Gospod ima posebna vremena osveženja koja je On odredio. Poštovanje Svetinje je sećanje na veliku cenu koju su naš Otac i Gospod Isus obezbedili kao dar za nas. Kada se sećamo Subote i poštujuemo Svetinju, tada će i kiša dolaziti na vreme i zemlja će napredovati.

Opet se prisećamo da su i kiša i hrana kanali kroz koje nam se daje Hristov život. Što su veća ova blagostanja - to su veći dokazi da Hristov život prolazi kroz te kanale. Kada izlivamo svoja srca u zahvalnosti za ove darove, tada se stavljamo u poziciju da dobijemo još više tih darova.

Kada Gospoda proslavljamo Subotom za duple porcije Njegovog Duha, tada ta kiša ne pada oko nas već na nas i tada rastemo u milosti. Znali oni to ili ne, svaki čovek na zemlji ima koristi od Hristove svakodnevne žrtve. Kao što smo ranije rekli, Bog daje Njegovu kišu i pravednima i nepravednima. Svako dobija dnevno sledovanje, ali samo oni koji odgovore na Božji poziv kroz Njegov zakon, dobijaju dodatne blagoslove koji se nalaze u Suboti i u ostalim posebnim trenucima.

Čudesna stvar vezana za ovu istinu o Suboti je da ta reka koja teče iz Svetinje, postaje sve dublja i dublja u svom kretanju.

Jezekilj 47:1-4: Potom odvede me opet k vratima od doma, i gle, voda izlažaše ispod praga od doma k istoku, jer lice domu beše prema istoku; i voda tečaše dole s desne strane doma, s južne strane oltara. (2) Potom me izvede vratima severnim, i provede me okolo spoljašnjim putem k spoljašnjim vratima, putem koji gleda na istok, i gle, voda tečaše s desne strane. (3) I kad čovek iziđe na istok s merom u ruci, izmeri hiljadu lakata, i prevede me preko vode, i voda beše do gležanja. (4) Potom opet izmeri hiljadu lakata, i prevede me preko vode, a voda beše do kolena; opet izmeri hiljadu lakata, i prevede me, a voda beše do pojasa.

Vidimo da voda koja izlazi iz hrama postaje sve dublja. Objašnjenje za to gde ova reka teče da bi postala dublja, nalazimo u prethodnom poglavlju.

Jezekilj 46:3-8.11: I narod zemaljski neka se poklanja Gospodu na istim vratima u subote i na mladine. (4) A žrtva paljenica, što će prinositi knez Gospodu subotom, biće šest jaganjaca zdravih i ovan zdrav; (5) A dar efa na ovna, a na jaganjce dar koliko mu ruka može, i in ulja na efu; (6) A o mladini da bude junac zdrav, i šest jaganjaca i ovan, sve zdravo; (7) I dar da prinese efu na junca i efu na ovna, a na jaganjce koliko mu može

ruka, i ulja in na efu. (8) A knez kad ide, neka ide kroz trem od vrata, i istim putem neka odlazi...I o praznicima i o svetkovinama dar neka je efa na junca, i efa na ovna, a na jaganjce koliko mu ruka dade, a ulja in na efu.

Broj prinosa se povečava kako se krećemo od dnevne žrtve do Subotnje, i dalje prema Mladinama pa sve do praznika. Spisak prinosa u Jezekilji 46 se malo razlikuje od onog koji nalazimo z Mojsijevim knjigama. Mi ćemo ovde predstaviti onaj spisak iz Mojsijevih knjiga. I nećemo uključiti nalive za žrtvu jer su oni potpuno identični.

Žrtva	Životinja	Ukupno brašna za žrtvu	Ukupno ulja za žrtvu
Dnevna 4.Moj. 28:3-6 1 jagnje ujutru i 1 jagnje uveče	2 jagnjeta Ukupno =2 jagnjeta	2.2kg brašna x 2 Ukupno = 4.4 kg	0.9 ltr x 2 Ukupno = 1.8 ltr
Subota 4.Moj. 28:9,10	2 jagnjeta plus 2 jagnjeta Ukupno = 4 jagnjeta	4.8kg plus 4.8kg od dnevne žrtve. Ukupno = 8.8 kgs	1.8 ltr plus 1.8 ltr Ukupno = 3.6 ltr
Mladine 4.Moj. 28:11-14	2 mlada junca, 1 ovan 7 jaganjaca plus dnevna žrtva 1 jare za žrtvu za greh	6.6x2 = 13.2kg 4.4x1= 4.4 kg (2.2x7)+(2.2x2) =19.8kg Ukupno = 37.4kg	2.7x2 junca 1.8x1 ovan 0.9x7 jagnje 0.9x2 dnevno jagnje Ukupno = 15.3 ltrs
Pasha 2.Moj. 12:21	Pashalno jagnje	Beskvasni hleb	Gorko zelje
Beskvasni hleb za sedam dana 4.Moj. 28:17-25 7 x Mladine	14 junaca 7 ovnova 49 jaganjaca + 14 za dnevnu + 2 za Subotu 7 jarića	37.4kg x 7 dana + 4.4kg za Subotu Ukupno = 266.2 kg (60.5 puta dnevno)	15.3 ltrs x 7 + 1.8 ltrs za nedeljnu Subotu Ukupno = 108.9 ltrs

Nedeljni praznici	2 junca, 1 ovan i 7 jaganjaca. Plus dnevna žrtva 2 jagnjeta. 1 jare za žrtvu za greh	3/10 po juncu 2/10 po ovnu 1/10 po jagnjetu Račun = (6.6x2)+(4.4x1)+ (2.2x7)+(2.2x2) Ukupno = 37.4kg	2.7x2 junca 1.8x1 ovan 0.9x7 jagnje 0.9x2 dnevno jagnje Ukupno = 15.3 ltrs
Praznik Truba 4.Moj. 29:1-6 Dešava se na Mladine Žrtva, dakle, uključuje dnevnu žrtvu plus mladine plus žrtvu za praznik Truba	1+2 junca 1+1 ovan 7+7+2 jagnjeta 2 jareta	6.6x3 = 19.8kg 4.4+4.4 = 8.8 kg 16x2.2 = 35.2 kg Ukupno = 63.8 kg	2.7x3 = 8.1 ltrs 1.8 x2 = 3.6 ltrs 0.9 x16=14.4 ltrs Ukupno = 26.1 ltrs
Dan Pomirenja 4.Moj. 29:7-11	1 junac 1 ovan 7 jaganjaca + 2 za dnevnu 1 jare	6.6kg 4.4kg 19.8kgs Ukupno = 30.8 kg	2.7x1 = 5.4 ltr 1.8x1 = 1.8 ltr 0.9x7 + 0.9x2 = 8.1 ltrs Ukupno = 15.3 ltrs
Praznik Senica 4.Moj. 29:12-40 Dan 1 = 13 junaca, dan 2 = 12 junaca do dana 7 = 7 junaca Svaki dan = 2 ovna i 14 jaganjaca	70 junaca 14 ovnova 98 jaganjaca + 14 dnevno + 2 za Subotu 7 jarića za žrtvu za greh	462 kg 61.6 kg 250.8 kg Ukupno = 774.4 kg	2.7x70 = 189 ltrs 1.8x14 = 25.2 ltrs 0.9x 114 = 102.6 ltrs Ukupno = 316.8 ltrs

Da bi dobili sliku toga kako reka postaje dublja dok se kreće od dnevnih darova Duha do praznika Senica, pogledaćemo meru

brašna i ulja. Nećemo postaviti ceo spisak svih nedeljnih prinosa i prinosa za Mladine, već samo skalu od dnevne službe do poslednjeg praznika u kalendaru.

Žrtva	Brašno	Ulje	Jezekilj 47:1-7 River
Dnevno	4.4kg	1.8 ltrs	Voda izlazi iz Svetinje
Subota	8.8kg	3.6 ltrs	Na 1000 lakata stiže do zgloba
Mladine	37.4kg	15.3 ltrs	Na 2000 lakata stiže do kolena
Beskrvasni Hleb	266.2kg (30 x Sub. žrtva)	108.9 ltrs	Na 3000 lakata stiže do bedara
Praznici sedam meseci	869kg (~100x Sub. žrtva)	359.2 ltrs	Na 4000 lakata prelazi preko glave

Ono što je veoma interesantno vezano za ovu reku je to da gde god je otišla, donela je život i isceljenje.

Jezekilj 47:9: I sve životinje što se miču kuda god dođu ove reke, biće žive i biće veliko mnoštvo riba, jer kad dođe ova voda onamo, druga će postati zdrava, i sve će biti živo gde ova reka dođe.

Subota nam daje princip kako se Hristovo prisustvo povećava. Ako nastavimo po ovom obrazcu, sa ostalim zakazanim vremenima, videćemo da voda postaje sve dublja i dublja. Ako je Subota kao voda koja je do vaših članaka, tako su i sveštenici Izraela morali da zagaze svojim stopalima pre nego se cela reka otvorila pred njima, Isus Navin 3:13. Ako prihvatite Subotu verom, tada će se pred vama otvoriti cela reka da prodjete kroz nju.

Brašno i ulje, pomešani zajedno, oblikuju hleb koji silazi sa neba. Ako smo razumeli poslednje fizičke simbole istinskog Hleba koji se nalazi u Hristu, tada smo otkrili dubinu reke koja izlazi od prestola Božjeg.

Primetite da kada se Jezekilj vratio na obalu reke, na 4000 lakata, video je posvuda drveće.

Jezekilj 47:7: A kad se vratih, gle, po bregu reci vrlo mnogo drva otud i odovud.

Reka je obezbedila dovoljne količine vode tako da je drveće moglo da raste u potpunosti i proizvodi po 30 plodova, a druga po 60, a neka po 100 plodova. (Marko 4:20).

Ovde je tajna reke života. Sve dok pratimo trenutke i vremena osveženja od Gospoda; sve dok hodamo u Zakonu Gospodnjem i sećamo se Njegovih uredbi i sudova, dotle otvaramo svoja srca verom da postanu drveta usadjena kraj reke života.

Psalam 1:2-3 Nego mu je omileo zakon Gospodnji i o zakonu Njegovom misli dan i noć! (3) On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vreme, i kome list ne vene: šta god radi, u svemu napreduje.

Sa ovakvim stanjem našeg uma, psalmista kaže da naši listovi neće uvenuti, što znači da greh više nema vlast nad nama. Hristov život, koji je hleb sa neba, biće u potpunosti primljen i naša gladna i žedna pravednost će se nasititi. Da li je upravo ovo razlog zašto je Duh Proroštva ohrabrivao ljude da imaju jutarnje i večernje bogoslužnje?

Sati određeni za jutarnju i večernju žrtvu smatrani su svetim, i poštovalo se kao propisano vreme bogoslužnja za celu jevrejsku naciju. Kada su u kasnijem razdoblju Jevreji bili rasuti u udaljenim zemljama, oni su i dalje okretali svoja lica prema Jerusalimu i prinosili svoje molitve izraelskom Bogu. Ovaj običaj je za hrišćane primer jutarnje i večernje molitve. Premda Bog osudjuje puke

obrede, bez duha bogoslužjenja, On ipak sa velikim zadovoljstvom gleda na one koji Ga ljube, klanjajući se jutrom i večerom, i traže oprost za učinjene grehe i iznose svoje zahteve za potrebnim blagoslovima. (Patrijarsi i Proroci, 353,354)

Ako već postoji živi hleb koji nam dolazi jutrom i večerom, zar u tom slučaju nije mudro napraviti pauzu i sakupiti ovaj hleb za naše duše?

Videli smo kako Duh Proroštva povezuje jutarnju i večernju žrtvu Izraela sa jutarnjim i večernjim bogoslužjenjem za nas danas. Činjenica da postoje posebna vremena za bogoslužjenje svakog dana, veoma snažno nam govore da živi Hleb još uvek silazi ujutru i uveče, i to je tako još od samih početaka obožavanja istinitog Boga na zemlji.

Ako se okupljamo svako jutro i svako veče a takodje i svake Subote radi duplih blagoslova, onda zašto ne bismo nastavili još 3000 lakata u Subotnji izvor i dobili dovoljno žive vode da zaštitimo svoju dušu od isušivanja i da ne dozvolimo više grehu da se manifestuje u našem životu. Dobili smo i ovo upozorenje:

Jezekilj 47:11: Ali močvare i glibovi neće biti isceljeni; nego će ostati slani. NKJV

Močvare i glibovi su mesta koja su nekada dobijala vodu ali se više ne nalaze u toku reke. Tako postoje oni koji su nekada imali svetlost Oca i Sina a i dalje odbijaju da napreduju u svetlosti ponoćnog pokliča. Takvi će doživeti iskustvo močvara i glibova, presoljeni, gde ništa više ne može da raste. Udjite u tok reke života i dobijte živi Hleb kroz unapred zakazane sastane od strane našeg Oca i bićete blagosloveni.

Sve žrtve i prinosi Mojsijevog zakona, ukazivali su na dar Duha omogućenog kroz Hristovu žrtvu. Ove žrtve nisu samo ukazivale na budućnost, već i na reku života koja je tekla kroz vremena osveženja od Oca i Gospoda Isusa Hrista.

Da li želite da dobijete vodu koja dostiže samo do vaših članaka? Zar ne biste radije imali obilje vode koja će prelaziti preko glave i omogućiti vam da budete kao drvo usadjeno pokraj vode? Kako se ovo dešava? Razmišljajte dan

i noć o Zakonu Gospodnjem koji će vam dati vremena osveženja. Tada ćete u njima dobiti mudrost i razboritost kako da čitate Bibliju i da je primenite na svoj život.

Postoje mnogi danas koji ne uče da je Hristov krst blizu njih. Insistirajući na tome da je žrtveni sistem Jevreja ukazivao samo na Hristove patnje 1500 godina u budućnost posle Mojsija, iz toga se onda izvlači zaaključak da se sada Hristov krst nalazi 2000 godina u prošlosti. Njegovo sadašnje samoodricanje i ogromne patnje u nošenju krsta, danas su minimalizovane, a čak i ignorisane. Upravo to je ono što sotona želi. Obratite pažnju na ono što A.T. Džons piše o ovome.

Veliki problem kod Jevreja, od početka pa sve do kraja, bio je taj što su imali Gospoda koji je bio daleko, a čak su i stvari koje im je Bog dao da potvrdi svoju savšenu blizinu, uzeti i upotrebljeni tako da Njegovo postojanje stave daleko u budućnost. Žrtve, prinosi, senice, hram, službe u njemu, sve ove stvari bile su tako korišćene od strane jevrejskih učitelja da su ogromne mase ljudi smatrali da su sve ove službe ukazivale na Hrista koji je živio negde daleko u budućnosti. One su bile razumevane tako da su ukazivale na Mesiju, ali bio je to Mesija jako udaljen od njih. I zato su morali da sebe učine dobrima da bi im se On približio, a na ove stvari gledalo se kao na nešto što ima moć da im da pravednost.

Nisam siguran da su čak i adventisti sedmog dana oslobođeni ideja koje Hrista stavljaju negde daleko. Ne kažem da adventisti sedmog dana misle da je Hristos sada daleko. Ali plašim se da još uvek nisu potpuno napustili tu ideju, jer dok gledaju u svetinju i njene službe, žrtve i prinose, to ih još uvek vezuje za učenje o tome da je Hristos negde daleko. Dakle, rečeno je da su sve ove stvari ukazivale na Hrista. Ove stvari jesu ukazivale na Hrista, to je potpuna istina. Ali bio je to Hristos koji im je bio blizu a ne daleko. Bog je odredio da sve ove stvari ukazuju na Hrista koji živi u njihovim srcima, ne 1800 godina daleko, ne tako daleko kao što su nebesa od zemlje, već su ukazivale na Hrista u njihovom živom iskustvu iz dana u dan. Kada se držimo ove ideje i onda proučavamo svetinju, žrtve, prinose, ukratko rečeno, jevandjelje u trećoj knjizi Mojsijevoj, tada

ćemo videti da sve to označava Hrista kao živog, prisutnog Spasitelja dan za danom za njih, ali isto tako videćemo da je On to i za nas danas.

Tu je evanđelje, tu je hrišćansko iskustvo, za nas danas u trećoj knjizi Mojsijevoj, u petoj knjizi Mojsijevoj, u prvoj i drugoj knjizi Mojsijevoj, i u celoj Bibliji. Medjutim, kada čitamo ove tekstove i kažemo da su sve te žrtve i prinosi ukazivali na Hrista koji je bio daleko od Jevreja i očekujemo da su oni morali da kroz sve te službe gledaju u budućnost na tamošnjeg Hrista koji će jednom doći - kada čitamo ove tekstove i posmatramo ih na ovakav način, tada čitamo ove tekstove tačno onako kako su to radili i Jevreji i stojimo tačno tamo gde su i oni stajali u ovim tekstovima.

Ovo nikada neće funkcionisati. Ne. Mi ne treba da posmatramo svetinju sa njenim nameštajem i predmetima u njoj koje Bog tamo stavio, sa Božjom prisutnošću u njoj, i da mislimo da je sve to bila potvrda za njih da uče o Bogu koji prebiva samo u svetinji na nebu. Kada to posmatramo na taj način, tada dolazimo u situaciju da pomislimo da je to tako blizu kao što je On to za nas, da je to tako blizu kao da On dolazi kod njih.. Jer ako na to posmatramo na ovaj način, da smo bili na njihovom mestu, kako bi mi lično na sve ovo gledali? Na potpuno isti način, i ovo pokazuje da ako bismo mi bili tamo, bili bismo potpuno isti kao i oni što su bili.

Tendencija je, pa čak i među nama, da kada čitamo o svetinji i službama u njoj i da Bog prebiva u svetinji, čitamo i tekst "Načinite mi svetinju da među njima nastavam", a onda kažemo - da, Bog prebiva među njima u svetinji i to ukazuje na svetinju na nebu i da dolazi vreme kada će Bog prebivati među svojim narodom ponovo, jer On govori o novoj zemlji: "Evo šatora Božjeg među ljudima, i Bog prebiva među njima i biće im Bog i oni će biti narod Njegov." Dakle, kada dodje nova zemlja - Bog će ponovo prebivati među svojim narodom. Ali, gde je Bog sada? To je ono što želimo da saznamo. Kakve to veze ima danas sa mnom što će On doći da prebiva među svojim narodom na novoj zemlji? Kakve veze sve ovo ima, ako On ne prebiva sa mnom danas? Jer ako On ne može da živi sa mnom danas, onda je sigurno da neće moći da prebiva sa mnom ni na novoj zemlji niti bilo gde, jer On nema onda nikakve šanse za tako nešto. Ono što ja želim da znam, i što svaka duša želi da zna jeste - da li On prebiva sa mnom danas? Ako Ga stavimo u prošlost u dane Jevreja a onda Ga postavimo na novu zemlju, šta to

može da uradi za nas? Kako to Njega daje meni danas? Na ovaj način, kako je On sa nama danas? Ovo je to što moramo stalno da proučavamo.

Sada, sigurno možete da vidite da postoji mnogo više u ovom sistemu obreda, od jednostavnih malih prolaznih stvari koje su uznemiravale Jevreje za neko vreme a onda iščeznule. Jer ljudska priroda se još uvek sukobljava sa ovim, i to je sigurno kao i to što je djavo živ, kao i neprijateljstvo koje se nalazi u ljudskom srcu. Onaj um koji se ne pokorava Zakonu Božjem, a ne može - zato što je u svetu i sve dok je tamo u svetu, biće proklet ceremonijalizmom. I sve dok ovoga ima u mom srcu, biću u opasnosti da budem proklet ceremonijalizmom.

Napraviću ovde malu pauzu u Džonsovom izlaganju i reći ono što se mora kazati, da oni koji uče da su Jevreji bili uključeni u krug prava i obreda radi spasenja koje je bilo 1500 godina u budućnosti - uče o Bogu ceremonijalizma. Ako bi Bog bio Bog ceremonijalizma pre krsta, tada bi svi ti atributi ostali i dalje u Njegovom karakteru i posmatrajući Ga - sami prelazimo u ceremonijalizam. Budimo oprezni i pazimo da prepoznamo one koji podržavaju ceremonijalizam, čak i ako stoje protiv njega. Da nastavimo sa onim što je A.T. Džons govorio:

Ono što mi treba da radimo jeste da pronadjemo izbavljenje u Isusu Hristu, kao što je apsolutna pobeda i visina sa desne strane Boga na nebesima, tako da to neprijateljstvo u nama može potpuno nestati u Njemu. Tada ćemo biti oslobođeni ceremonijalizma; tada ćemo biti slobodni od tradicija i ljudskih zapovesti, i od ljudi koji sebe postavljaju za našu savest. Ljudi kažu: "Moraš da radiš ovo ili nećeš biti spasen. Moraš da radiš ono ili nećeš biti spasen." Ne, ne. Veruj u Hrista ili nećeš biti spasen. Imaj pravu veru u Isusa Hrista i spašen si.

To je ista bitka koju je vodio i apostol Pavle tokom svog života i rada. On je propovedao Isusa Hrista kao jedinog za spasenje. Ali neki od fariseja "koji su poverovali" pratili su ga govoreći: "O da, veoma je dobro verovati u Isusa Hrista, ali postoji još nešto. Moraš biti obrezan i moraš držati zakon Mojsijev inače nećeš biti spasen." Ovo je trajalo godinama i protiv svega ovoga Pavle se borio celim svojim putem. On nije pravio ni najmanji kompromis ni u jednom trenutku. "Ako bismo bili

obrezani, Hristos više ništa ne bi mogao da nam pruži." "A svaki koji se opravdava zakonom, otpada od blagodati." Ništa, ništa osim Hrista i vere u Njega! Na kraju su ipak ovo stavili pred savet, i tada je Duh Božji pokazao da je Hristos, a ne ceremonijalizam, put spasenja. I to je cela priča. Postojao je jedan pokušaj da se ceremonijalizam i hrišćanstvo spoje, tačnije, da ono zauzme mesto hrišćanstva; druga opcija bila je živi princip Isusa Hrista kroz živu veru, povezujući život i srca onih koji veruju u Njega.

Postoji ogromna razlika između ceremonijalizma i principa. Isus Hristos očekuje od nas da Ga pronadjemo potpuno i lično, tako da živi principi istinitog Boga, koji su u Isusu Hristu, mogu biti naš vodič i da ti živi principi svetle u životu ljudi slavom Isusa Hrista, da budu naš vodič u svakom trenutku, kako bismo znali šta da radimo u bilo koje vreme. Tada nam neće biti potrebne nikakve ljudske odluke ili zakletve koje će nas prisiljavati da uradimo ovo ili ono. Ovo je razlika između ceremonijalizma i principa živog Hristovog prisustva u srcu. Jedno je formalizam i spoljašnja služba, bez Hrista; drugo je sve u Hristu i Hristos u svemu.

Hajde da još jednom pogledamo na stvari koje su Jevreji radili prilikom službi u hramu, žrtve i prinose, tako da sve ovo možete da sagledate još malo potpunije. Ja znam, kao i vi, da su svetinja, hram - bili slika svetinje na nebu, da su žrtve bile slika žrtve Isusa Hrista i da je sveštenstvo i njihova služba bilo slika sveštenstva Hristovog. U svim ovim stvarima, Bog ih je poučavao, kao što poučava i nas danas, o Sebi i Njegovom otkrivenju u Hristu. U početku je bila svetinja, a zatim je na njenom mestu sagrađen hram. Hram je stajao na gori Sion u Jerusalimu. I od tada, Bog ih je učio o postojanju istinitog hrama na gori Sion u nebeskom Jerusalimu. Bog je prebivao u hramu na gori Sion u Jerusalimu, u Palestini, i kroz tu sliku Bog im je pokazivao da takodje prebiva i u nebeskom hramu na gori Sion, u nebeskom Jerusalimu.

A takodje je rekao - i to je bila istina za oba mesta, sa obe strane - "Tako kaže visoki i uzvišeni, koji živi od večnosti, čije je ime Sveti; Ja živim na visokom i svetom mestu." Da li još negde? "Sa njim su oni koji su skrušenog i poniznog duha." Kada? Čitamo u

drugom pravcu. Kada je on prebivao sa "onima koji su skrušenog i poniznog duha" kao i "na visokom i svetom mestu?" Da li je ovo radio sedam stotina godina pre Hrista, kada je Isaija prorokovao? Da. Medjutim, da li je Gospod počeo da prebiva samo sa onima koji su skrušenog i poniznog duha, a takodje bio istovremeno i na visokom i svetom mestu na gori Sion? Ne.

A hiljadu godina pre Hrista, kada je David pisao, da li je tada ovo radio? Da. Ali, da li je tek tada počeo sa tim? Ne. On uvek, večno, prebiva na oba mesta - i sa skrušenima i poniznima isto kao i na visini.

Dakle, zar ih nije Gospod, u hramu na zemlji, poučavao ne samo o tome kako On živi na nebesima, već i kako živi u hramu srca takodje? Zasigurno je tako. Pred njihovim očima nalazila se zemaljska gora Sion, koja je predstavljala nebeski Sion, koju je Bog postavio pravo pred njihove oči vere. Tamo na vrhu gore Sion, na najvišem i najuzvišenijem mestu u zemaljskom Jerusalimu, nalazio se hram i Bog koji je u hramu prebivao. I u ovome, Bog im je pokazao da On ne živi samo tu, već i takodje u hramu srca, u svetinji duše, onih koji su skrušenog i poniznog duha. U postavljanju Svog hrama medju grešne ljude i prebivajući medju njima lično, On je pokazivao takodje kako prebiva u hramu Hristovog tela, medju grešnicima i u grešnom telu.

U zemaljskom hramu na gori Sion bilo je sveštenstvo. Sveštenstvo je takodje postojalo i u svetinji u pustinji u Siloamu. To je, istina, predstavljalo sveštenstvo Hrista, ali da li je to predstavljalo bilo koje sveštenstvo Hrista pre nove ere? Možemo li reći da je to predstavljalo sveštenstvo Hrista koje je bilo daleko? Ne. To sveštenstvo u Jerusalimu, u svetinji u pustinji, dali je predstavljalo sveštenstvo koje je već postojalo posle reda Melhisedekovog? Ti si sveštenik doveka posle reda Melhisedekovog? Ne, ne. "Ti si sveštenik doveka po redu Melhisedekovom." Zar Melhisedek nije bio sveštenik u dane Avrama? I zar nije to sveštenstvo Hrista večno i posle reda Melhisedekovog?

Da li vidite, da je kompletan obredni sistem dat Izraelu da bi ih poučavao o Hristovoj prisutnosti tada i tamo za spasenje njihovih duša u realnom vremenu, a ne za spasenje njihovih

duša 1800 ili 2000 ili 4000 godina u budućnosti. Zaista, zaista, tako je.
(Mart 5, 1895 ATJ, GCB 477.7)

Moji prijatelji, molim se i nadam se da razumete ovu dragocenu reku života, praćenu živim Hlebom koji silazi sa neba i otkriva se u prinosima brašna i ulja. Ovo smešano brašno i ulje, ukazivalo je na istinski Hleb Božji koji je bio prisutan za njih tada i tamo radi spasenja. Na isti način možemo pristupiti svakog dana i svake Subote i svake Mladine i svakog praznika sa dubokom svesnošću o reci života i daru Duha. Subota je zaista kanal za pečat Božji. Kada jednom udjemo u Subotnji princip, mi prihvatamo da Bog šalje Njegovog Duha u posebnim vremenima. Dok tražimo i molimo se svom Ocu da nas pozove na sastanke koje je On odredio, dobijamo mnogo više živog hleba nego ostali ljudi u svojim svakodnevnim porcijama.

Ako ste spremni da dodjete Bogu svako jutro i verujete da taj Hleb Života zaista dolazi za vreme jutarnje žrtve, kao što je prikazano u prinosu jutarnje žrtve, kakav ćete samo blagoslov okusiti u takvoj veri. Potpuno ista stvar se dešava za vreme večernje žrtve. Kakav osećaj išekivanja ovo stvara kada pristupamo u veri da primimo živi Hleb koji dolazi sa neba. Da li verujete da postoji dupla porcija koja dolazi Subotom kao što je to pokazano u jevandjelju Starog Zaveta? Da li verujete da Mladine nude osam puta više blagoslova nego dnevni dar hleba sa neba? Koliko duboko u ovu reku života želite da zagazite? Da li ste gladni i žedni Hristove pravednosti? Držite čvrsto Božja vremena osveženja i otvorite vaše srce u veri za istiniti Hleb koji silazi sa neba i nećete biti razočarani.

Jovan 6:52-54: A Jevreji se prepirahu među sobom govoreći: Kako može ovaj dati nama telo svoje da jedemo? (53) A Isus im reče: Zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete telo Sina čovečijeg i ne pijete krv Njegovu, nećete imati život u sebi. (54) Koji jede moje telo i pije moju krv ima život večni, i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan: (55) Jer je telo Moje pravo jelo i krv Moja pravo piće. (56) Koji jede moje telo i pije moju krv stoji u meni i ja u njemu. (57) Kao što me posla živi Otac, i ja živim

Oca radi; i koji jede mene i on će živeti mene radi. (58) Ovo je hleb koji siđe s neba: ne kao što vaši očevi jedoše manju, i pomreše; koji jede hleb ovaj živeće vavek. (59) Ovo reče u zbornici kad učaše u Kapernaumu. (60) Tada mnogi od učenika Njegovih koji slušahu rekoše: Ovo je tvrda beseda! Ko je može slušati? (61) A Isus znajući u sebi da učenici Njegovi viču na to, reče im: Zar vas ovo sablažnjava? (62) A kad vidite Sina čovečijeg da odlazi gore gde je pre bio? (63) Duh je ono što oživljava; telo ne pomaže ništa. Reči koje vam ja rekoh duh su i život su. (64) Ali imaju neki među vama koji ne veruju. Jer znaše Isus od početka koji su što ne veruju, i ko će Ga izdati.

Isto tako je i danas. Velika većina ne veruje u ovu dragocenu reku života. Neki od njih su danas veoma aktivni u nanošenju štete reputaciji svojoj braći i sestrama, umesto da sami dodju u svetlost ove istine. Zaista, materijal ove brošure je tvrda beseda za mnoge. Da li ste i vi sablažnjeni?

Jovan 6:65-67: I reče: Zato vam rekoh da niko ne može doći k meni ako mu ne bude dano od Oca mog. (66) Od tada mnogi od učenika Njegovih otidoše natrag, i više ne idahu s Njim. (67) A Isus reče dvanaestorici: Da nećete i vi otići?

Upravo radi poučavanja o principima živog hleba, mnogi su se okrenuli od Isusa i više Ga nisu pratili. Ali imamo utehu u rečima učenika:

Jovan 6:68.69: Tada Mu odgovori Simon Petar: Gospode! Kome ćemo ići? Ti imaš reči večnog života. (69) I mi verovasmu i poznasmo da si Ti Hristos, Sin Boga Živoga.

Neka ovo bude naše svedočanstvo, tako da se možemo moliti sa radošću: "Daj nam hleb naš potrebnii danas" i da verujemo da će on biti umnožen na isti način kao kada je Isus umnožio hlebove i ribe i nahranio 5000 upravo pred izlivanje Duha tokom praznika beskvasnih hlebova.

I pre nego završimo ovo proučavanje, trebalo bi da razmotrimo pitanje naliva za prinose koji su povezani sa hlebom i žrtvama i da sagledamo još dublje kako nam se radost Oca i Sina daje u Duhu blagodati.

Četvrta knjiga Mojsijeva 28:7: I naliv njen da bude četvrt ina na svako jagnje; u svetinji prinosi naliv dobrog pića Gospodu.

U 7-om stihu pronalazimo izraz "jako vino" (u prevodu Daničić/Karadžić stoji "dobro piće") ("shakar", Strongov rečnik H7941) Neki prevodioci više vole izraz "bolje" vino umesto "jako" vino; to se slaže sa stihovima u 3.Mojsijevoj 2:11: "Nijedan dar koji prinosite Gospodu da ne bude s kvascem; jer ni kvasac ni med ne treba da palite na žrtvu ognjenu Gospodu." Da se ovaj naliv sastoji od vina a ne od nekog drugog pića, može biti potvrđeno tekstovima iz 4. Mojsijeve 15:1-10, gde se nalazi zapovest o žrtvovanju životinje za praznik (takodje spomenuto u 4.Mojsijeva 28 poglavlje) zajedno sa nalivom "yayin" (Strongov rečnik H3196 jasno kaže da je reč o vinu). Većina prevoda najčešće mu daje značenje jakog, fermentisanog pića, ali to onda stvara protivrečnost u Pismu u odnosu na tekst iz 3.Mojsijeve 2:11. Da li bi naš Otac tražio za prinos koji simbolizuje blagoslov, nešto što On osudjuje? Kada istražujete španske prevode ovog teksta, primetićete da mu gotovo svi oni (osim katoličkog) daju značenje "vrhunskog vina". *Reina-Valera Revisada* prevodi iz 1909,1960, 1994,1995, 2000, 2004 daju značenje "vrhunskog vina" *Sagradas Escrituras(1569)* verzija takodje daje značenje "vrhunskog vina". *Biblia Latinoamericana 1995* prevodi kao "čisto vino". *Jubilee Bible 2000* prevod kaže:

I naliv njen neka bude četvrtina ina za svako jagnje; i prinosi pred Gospodom u svetinji dobar naliv vrhunskog vina".

Takodje i SDA Biblijski komentari kažu sledeće:

"Mnogi komentatori insistiraju na tome da u ovom slučaju "shekar" mora označavati najbolje i najplemenitije vino. Jevrejski komentatori, kao po pravilu, ovo podržavaju; u konceptu "shekar" - ideja o razbavljenom vinu je isključena, dok se sa druge strane, podržava ideja sveže iscedjenog vina.

Ovo daje prostor da se misli da jako vino podrazumeva koncentrisano vino, a ne razredjen, groždjani sok. Ovo je takodje u skladu sa pretvaranjem vode u vino, što je Isus učinio na svadbi u Kani, kada je kum na svadbi rekao da je mladoženja sačuvao najbolje vino za kraj. Koncept "vrhunskog vina", "čistog vina" ili "sveže iscedjenog vina" savršeno se slaže sa onim što nalazimo zapsano u knjizi Čežnja Vekova:

"Kraj ulaza u kuću stajalo je šest velikih kamenih sudova za vodu i Isus je zapovedio slugama da ih napune vodom. Oni su to učinili. Tada, budući da je vino bilo neodložno potrebno, On je rekao: "Zahvatite sad i nosite kumu." Umesto vode kojom su sudovi bili ispunjeni, poteklo je vino. Ni kum ni gosti nisu primetili da je ponestalo vina. Kad su okusili ovo koje su sluge upravo donele, kum je tvrdio da je ono bolje od svakog vina koje je pre pio, a znatno se razlikovalo i od onoga koje se služilo na početku svečanosti. Obrativši se mladoženji rekao je: "Svaki čovek najpre dobro vino iznosi, a kad se napiju, onda rdjvije; a ti si čuvao dobro vino za kraj." (Čežnja vekova, 148.2)

Obratite pažnju na odnos izmedju vina i blagoslova koje Bog daje kroz Hrista.

"Kao što ljudi prvo iznose najbolje vino, a zatim ono koje je lošije, tako čini i svet sa svojim darovima. Ono što se nudi može zadovoljiti oko i opčiniti čula, ali to neće ispuniti čovekove čežnje. Vino se pretvara u gorčinu, veselje u tugu. Ono što je započelo pesmom i veseljem, završava se umorom i mučninom. Medjutim, Isusovi darovi su uvek sveži i novi. Svečanost koju On sprema za čoveka uvek daje zadovoljstvo i radost. Svaki novi dar povećava sposobnost primaoca da ceni i uživa Gospodnje blagoslove. On daje milost za milost. Izvor blagoslova neće presušiti. Ako ostanete u Njemu, činjenica da danas primete bogati dar osigurava primanje još bogatijeg dara sutra. Isusove reči upućene Natanailu izražavaju zakon o Božjem postupanju prema deci vere. Sa svakim novim otkrivenjem Svoje ljubavi, On izjavljuje srcu koje prima: "Ako veruješ videćeš i više od ovoga." Jovan 1:50 – {Čežnja Vekova 148.3}

"Vino ko je Hristos stvorio za svetkovinu, kao i ono koje je dao učenicima kao znamenje svoje krvi, bio je čisti sok

od groždja. Prorok Isaija misli na ovo kada govori o novome vinu "u grozdu" i kaže "ne kviri ga, jer je blagoslov u njemu." – {Čežnja vekova 149.3}

Ako je ovo Vrhunsko i Čisto vino simbol Hristovih blagoslova, tada i naliv za žrtvu iz 4.Mojsijeve 28:7 mora značiti isto. Jedino što možete - jeste da donesete prinos Bogu priznajući da je to bio On na samom početku koji je taj blagoslov i dao. Bog nije dao čoveku alkoholna i opijajuća pića. Bog je dao Svoju čistu, neiskvarenu radost u Njegovom Sinu.

Takodje, primetite sličnost reči "shekar" sa glagolom "shakar" koja se slažu sa Strongovim objašnjenjem H7937 i mogu značiti biti radostan ili piti obilato. Vidimo, dakle, da je vino za prinos bilo novo vino, i označavalo je blagoslov dat Bogom Njegovom narodu.

4.Mojsijeva 28:7 daje nam količinu vina za svako jagnje a u 4.Mojsijevoj 28:14 imamo količinu vina za svakog junca i ovna i ponovljenu količinu za jagnje.

4.Mojsijeva 28:14: A naliv njihov da bude vina po ina na tele, trećina ina na ovna, i četvrt ina na jagnje. To je žrtva paljenica u početak meseca, svakog meseca u godini.

Proračuni su sledeći:

Žrtva	Brašno	Ulje	Vino
Dnevno	4.4kg	1.8 ltrs	1.8 ltrs
Subota	8.8kg	3.6 ltrs	3.6 ltrs
Mladine	37.4kg	15.3 ltrs	2 junca = 1 hin; 1 ovan = 1/3 ina; 7 jaganjaca = ¼ hina x 7. Ukupno = 11.1 ltrs

Beskrvasni Hleb	266.2kg (30 x Sub. žrtva)	108.9 ltrs	11.1 ltrs x 7 = 77.7 ltrs
Pedesetnica	37.4kg	15.3 ltrs	12.9 ltrs
Praznici sedam meseci	869kg (~100x Sub. žrtva)	359.2 ltrs	Trube = 22.2 Ltrs Pomirenje = 11.1 Ltrs Senice = 245.4 ltrs Ukupno = 278.7 ltrs

Brašno koje se koristilo za pravljenje hleba, simbolizovalo je život koji Bog daje i održava kroz Svog Sina u celom univerzumu; ulje se takodje koristilo u pravljenju hleba, i takodje je bilo simbol duha datog od Boga Njegovoj deci; medjutim, šta je sa vinom? Ono je veoma često simbol Hristove krvi, ali u kontekstu prinosa ono to ne može biti zato što već imamo tip krvi u zaklanom jagnjetu. U ovom kontekstu prinos vina trebao je da bude simbol nečega što je Hristova krv kupila za nas.

Hleb, napravljen od brašna i ulja, i vino - simboli su blagoslova. Kao primer možemo uzetislučaj kada se Avram vratio iz spasavanja svog sinovca Lota, a Melhisedek mu izlazi u susret da ga blagoslovi i donosi mu hleb i vino.

1.Mojsijeva 14:18.19: A Melhisedek car salimski iznese hleb i vino; a on beše sveštenik Boga Višnjeg. I blagoslovi ga govoreći: Blagosloven da je Avram Bogu Višnjem, čije je nebo i zemlja!

Posle ovog blagoslova Avram je dobio uverenje da je podržan od strane Boga, i nije imao potrebu za ljudskim dobrima, i odbio je da prihvati blaga cara Sodoma.

1.Knjiga Mojsijeva 14:21-23: A car sodomski reče Avramu: Daj meni ljude, a blago uzmi sebi. A Avram reče caru sodomskom: Dižem ruku svoju ka Gospodu Bogu Višnjem, čije je nebo i zemlja, zaklinjući se:

Ni konca ni remena od obuće neću uzeti od svega što je tvoje, da ne kažeš: Ja sam obogatio Avrama;

Knjiga Joila koristi brašno, ulje i vino kao simbole blagoslova od Boga.

I Gospod će odgovoriti i reći će svom narodu: Evo, ja ću vam poslati žita i vina i ulja, i bićete ga siti, i neću vas više dati pod sramotu među narodima.

Reč za žito je "dagan" i Strong H1715 je definiše kao žito, hleb ili pšenica. Imajući ovo u vidu, čitamo sledeće u Psalmu:

Psalam 104:1-15: Blagosiljaj dušo moja Gospoda. Gospode, Bože moj, velik si veoma, obukao si se u veličanstvo i krasotu. (2) Obukao si svetlost kao haljinu, razapeo nebo kao šator; (3) Vodom si pokrio dvorove svoje, oblake načinio si da su Ti kola, ideš na krilima vetrenim. (4) Činiš vetrove da su Ti anđeli, plamen ognjeni da su Ti sluge. (5) Utvrdio si zemlju na temeljima njenim, da se ne pomesti na vek veka. (6) Bezdanom kao haljinom odenuo si je; na gorama stoje vode. (7) Od pretnje Tvoje beže, od gromovnog glasa Tvog teku. (8) Izlaze na gore i silaze u doline, na mesto koje si im utvrdio. (9) Postavio si među, preko koje ne prelaze, i ne vraćaju se da pokriju zemlju. (10) Izveo si izvore po dolinama, između gora teku vode. (11) Napajaju sve zveri poljske; divlji magarci gase žeđ svoju. (12) Na njima ptice nebeske žive; kroz grane razleže se glas njihov. (13) Napajaš gore s visina svojih, plodovima dela Tvojih siti se zemlja. (14) Daješ te raste trava stoci, i zelen na korist čoveku, da bi izvadio hleb iz zemlje.

Ovaj tekst pokušava da objasni značenje tri tipa prinosa koji se spominju u 4.Mojsijevoj 28, a kontekst Psalma je Bog kao davalac i održavalac života. Jasno možemo videti da je hleb simbol Hristovog života

datog čoveku da jača ili održava njegovo srce, ulje kao simbol Hristovog Duha čini da ljudsko lice sija, i vino kao simbol Hristove radosti koja ljudsko srce čini sretnim.

Postoji mnogo tekstova koji vino predstavljaju kao simbol radosti, veselja i uživanja. Jedan od njih je parabola ili alegorija u Sudijama 9 poglavlju.

Sudije 9:12.13: Tada rekoše drveta vinovoj lozi: Hodi ti, budi nam car. A loza im reče: Zar ja da ostavim vino svoje, koje veseli Boga i ljude, pa da idem da tumaram za druga drveta?

Reč ovde upotrebljena za veselje je "samakh" (Strong H8055) i to je ista reč koja se koristi u Psalmu 104:15. U ovom Psalmu vidimo da vino čini radosnim srce čovečije, a u Sudijama 9:13 veseli Boga i čoveka. Kako vino može da veseli ili čini Boga radosnim? Šta znamo o Očevoj radosti, veselju i uživanju? U kome je On zadovoljen? Priče 8:30 kažu:

Priče 8:30: Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda;

A Matej 3:17 kaže:

Matej 3:17: I gle, glas sa neba koji govori - ovo je Sin moj ljubazni koji je po Mojoj volji.

Hristos, Božji jedinorodjeni Sin, je Očeva radost, uživanje i zadovoljstvo. Postoji prelep odnos radosti između Hrista i Boga Njegovog Oca. Hristos se raduje u ljubavi Oca koji ga je označio kao Svog Sina i naslednika svega, a i Otac uživa i zadovoljan je u Svom Sinu, onome koji ceni Njegovu samopožrtvovanu ljubav, i deli sa njim sve što je nasledio u univerzumu. Hristos uzima da bi davao, i sa ljudima deli radost i uživanje odnosa između Njega i Oca. Duh Proroštva kaže:

"Reč koja je upućena Hristu na Jordanu - "Ovo je Moj ljubljani Sin, koji je po mojoj volji" - obuhvata celo čovečanstvo. Bog se obraća Isusu kao svom predstavniku. Sa svim našim gresima i slabostima, nismo odbačeni kao bezvredni. "On nas je prihvatio u Ljubaznome." Efescima 1:6. (Čežnja Vekova, 113)

Priče 8:30.31: Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda; Veseljah se na vasiljeni Njegovoj, i milina mi je sa sinovima ljudskim.

Hristos širi ovu radost na ljude. Otac se raduje sa Svojim Sinom, a Sin se raduje ne samo pred Ocem, već i sa ljudima. Vino kao simbol radosti, sreće i zadovoljstva, predstavlja Hrista kao radost Boga i čoveka. Hristos je Očeva radost, a čovekova istinska radost može biti samo u Ljubljenom Sinu Božjem.

Drugi simbol za Hrista koji se povezuje sa vinom kao simbolom radosti, sreće i zadovoljstva je - reka života. Psalam 46:4 kaže:

Psalam 46:4: Potoci vesele grad Božji, sveti stan Višnjeg.

Reč upotrebljena za veselje je ponovo "sanakh", i možemo videti da ta reka u Božjem gradu čini radosnim ceo grad. Prema Otkrivenju 22, ova reka teče od prestola Božjeg i Jagnjeta. Da li ovo može biti simbol radosti Oca u Njegovom Sinu koja se deli sa univerzumom kroz Hrista, kao kanala? Verujem da je tako. Za mene lično, najlepša stvar u vezi svega ovoga je da su to nebesko vino, nebeska radost i zadovoljstvo za nas potpuno besplatni.

Da pogledamo još jedan tekst.

Psalam 36:7-9: Kako je dragocena milost Tvoja, Bože! Sinovi ljudski u senu krila Tvojih ne boje se. Hrane se od izobila doma Tvog, i iz potoka sladosti svojih Ti ih napajaš. Jer je u Tebe izvor životu, Tvojom svetlošću vidimo svetlost.

U 9-om stihu vidimo da se izvor života spominje kao neko biće sa Bogom. Znamo da Biblija uči da je Otac veliki izvor svega, a ovde vidimo nešto ili nekoga sa Bogom označenog kao izvor života. U Pričama 8 vidimo Hrista sa Bogom, u Jovanu 1:1 vidimo da je Reč bila sa Bogom, a u Otkrivenju vidimo Jagnje koje sedi sa Bogom na Njegovom prestolu. Tako da ovde vidimo mogućnost da je Hristos to biće označeno kao izvor života

iz razloga jer je On reka, kanal, u kome život, duh, radost i svi ostali blagoslovi od Boga teku u univerzum. Duh Proroštva kaže:

"Svuda po Bibliji, nalazimo ove predivne i ispunjene smislom simbole. Vekovima pre dolaska Hrista, Mojsije je ukazivao na Njega kao na Stenu spasenja za Izrael (5.Mojsijeva 32:15); U svojim psalmima, psalmista ga naziva "moj Izbavitelj", "moja Stena", "moj Zaklon", "moja Tvrđjava", "moje skrovište". U Davidovim pesmama Njegova blagodat opisana je "tihim vodama" posred zelenih pašnjaka, kojima nebeski Pastir vodi Svoje stado. "Iz izvora sladosti svojih" govori On, "napajaš ih, jer je u Tebi izvor života." (Psalam 19:14; 62:7; 61:2; 73:26; 94:22; 23:2; 36:8.9) Mudri Solomun kaže: "Izvor je mudrosti potok koji se razliva." (Priče 18:4) Za Jeremiju, Hristos je "izvor žive vode", za Zahariju "izvor ...za pranje greha i nečistoća". (Jeremija 2:13; Zaharija 13:1) – {Patrijarsi i proroci, 413.1}

Isaija Ga opisuje kao "večnu stenu" i kao "sen velike stene zemlji žednoj" (Isaija 26:4; 32:2). On beleži dragoceno obećanje, donoseći u um živi potok koji teče za Izrailja: "Bedni i nemoćni traže vodu, i nema je; jezik njihov suši se od žeđi: Ja Gospod, čuću ih, Ja Bog Izrailjev, neću ih ostaviti." "Izliću vodu na žedne i potoke na suhu zemlju;" "U pustinji će se pojaviti voda i u divljini izvori." Svima je dat poziv: "Svako ko je žedan, idite vodama." (Isaija 41:17; 44:3; 35:6; 55:1) I na poslednjim stranicama Svetog Pisma poziv je ponovljen. Reka vode života, "čista kao kristal", teče od prestola Boga i Jagnejta i kroz sve vekove čuje se poziv blagodati: "Ko je žedan neka dodje, i koji želi neka uzme vodu života zabadava" (Otkrivenje 22:17) – {Patrijarsi i proroci, 413.2}

U Psalmu 36:8 vidimo da svaki koji pije sa ove reke, pije od zadovoljstva i radosti Božje.

Psalam 36:8: Hrane se od izobila doma Tvog, i iz potoka sladosti svojih
Ti ih napajaš.

Ovo neverovatno zajedništvo sa Bogom koji se raduje i koji je zadovoljan dato je i nama.

1.Jovanova 1:3: Šta videsmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.

Postoje vremena naznačena za osveženje. To kreće od Subote.

Isaija 58:13.14: Ako odvратиš nogu svoju od subote da ne činiš šta je tebi drago na moj sveti dan, i ako prozoveš subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavnim, i budeš ga slavio ne idući svojim putevima i ne čineći šta je tebi drago, ni govoreći reči, Tada ćeš se veseliti u Gospodu, i izvešću te na visine zemaljske, i daću ti da jedeš nasledstvo Jakova oca svog; jer usta Gospodnja rekoše.

Takodje i na Mladine:

Jezekilj 46:1: Ovako veli Gospod Gospod: Vrata unutrašnjeg trema, koja gledaju na istok, neka su zatvorena u šest dana težatnih, a u subotu neka se otvaraju, i na dan mladine neka se otvaraju.

Jezekilj 46:3: I narod zemaljski neka se poklanja Gospodu na istim vratima u subote i na mladine.

Isus nas je pozvao da pijemo živu vodu u vreme praznika.

Jovan 7:37-38: A u poslednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: Ko je žedan neka dođe k meni i pije. Koji me veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. Iz onoga koji veruje u Mene, kaže Pismo, iz njegove će utrobe poteći reke žive vode.

Postoji veza izmedju simbola vina i reke života zato što vino, isto kao brašno i ulje, teče kroz žive vode reke života, kroz izvor života, Isusa Hrista, jedinorodnog Sina Božjeg. Za vreme praznovanja praznika Senica u vreme Isusa, sveštenici obeležavaju dovodjenje vode iz stene na gori Horiv, donoseći vodu iz Siloama u zlatnim posudama u hram. Tamo se nalaze dva srebrna bazena, jedan za vodu a drugi za vino; ona

su spojena zajedno jednom cevi koja teče ka Mrtvom moru. Ovo je veoma slično onome što čitamo u Jezekilji.

Jezekilj 47:7.8: A kad se vratih, gle, po bregu reci vrlo mnogo drva otud i odovud. I reče mi: Ova voda teče u Galileju prvu, i spušta se u polje, i uteče u more, i kad dođe u more, njegova će voda postati zdrava.

NIV prevod je to preveo ovako:

Jezekilj 47:8: "A on mi reče: "Ova voda teče na istok i odlazi dole u Arabiju, gde ulazi u Mrtvo more." Kada se izlije u more, slana voda postaje sveža.

Praznik Senica bio je radosno slavlje za blagoslove koje Bog dao Izraelu. Veoma je moguće da je simbol vina u ovoj proslavi takodje značio radost, zadovoljstvo i sreća. Primetite šta kaže Duh Proroštva:

"Nakon toga kako su se izraelci naselili u Hanan, sa velikom radošću su se sećali kako je za njih u vreme lutanja u pustinji iz stene tekla voda. Za vreme Hrista, ovaj praznik bila je jedna impresivna ceremonija. Ovo se dešavalo za vreme praznika Senica, kada su ljudi sa svih strana dolazili u Jerusalim. Svakoga od sedam dana praznika, sveštenici su sa muzikom i horom levita išli ka siloamskom izvoru i uzimali vodu u zlatne posude. Mnogo onih koji su došli da se poklone, išli su za njima i svako ko je uspeo da se domogne izvora, pio je iz njega sa zvucima pobedonosne himne: "U radosti ćete uzimati vodu sa izvora spasenja." (Isaija 12:3) Zatim su sveštenici uz zvuke truba i reči svečane himne kretali sa vodom prema hramu: "Evo, stoje noge naše na vratima tvojim Jerusalime" (psalam 122:2). Vodu su izlivali na oltar za paljenicu, dok su se svuda okolo čule himne hvale, a ljudski glasovi se slivali sa zvucima muzičkih instrumenata i niskim tonovima truba. – {Patrijarsi i proroci, 412.1} **Spasitelj je iskoristio ovu simboličnu službu da bi usmerio umove ljud na blagoslove koje je došao da im donese..** "A u poslednji veliki dan praznika, stajaše Isus i vikaše, govoreći: Ko je žedan neka

dodje k Meni i pije. Iz onoga koji veruje u Mene, kaže Pismo, iz njegove će utrobe poteći reke žive vode. "Ovo", govorio je Jovan, "reče za Duha, koga su trebali primiti oni koji veruju u Njega." (Jovan 7:37-39) Osvežavajuća voda, koja je tekla suvom i besplodnom zemljom i pretvarala pustinju vrt, koja je davala čivto svemu što je umiralo. simbol je Božanske blagodati, koju samo Hristos može izliti i koja je živa voda, koja čisti, osvežava i jača dušu čoveka. Onaj u kome prebiva Hristos, ima u sebi nepresušni izvor blagodati i sile. Isus daje radost i osvetljava životni put svih koji Ga iskreno traže. Njegova ljubav, primljena u srce, pokazuje se u dobrim delima za život večni. i ona će biti blagoslov ne samo za tu dušu, u kojoj teče taj izvor, ta živa reka, izlivajući se u rečima i delima pravednosti, već će biti osveženje za sve žedne oko sebe. (Patrijarsi i proroci, 412.2)

Reka života je takodje simbol Hrista koji proliva Svoju krv, Svoj život, da bi mi imali život, i sve blagoslove koje Nebo želi da nam da, uključujući i radost, sreću i zadovoljstvo neba, kao i radost Oca.

"Krv Isusa Hrista čisti nas od svih greha... ono što uvek moramo imati na umu jeste efikasnost Hristove krvi. Ta krv koja čisti i održava život, prisvaja se živom verom, to je naša nada. Mi moramo da rastemo u razumevanju ovih neprocenjivih vrednosti, jer ona radi za nas samo onda kada smo verom utvrđjeni, čuvajući čistu savest i mir sa Bogom. Ovo je predstavljeno kao krv koja prašta, koja je neraskidivo vezana sa vaskrsenjem našeg Iskupitelja, ilustrovano večnim potokom koji izlazi od prestola Božjeg, vodom reke života. " – {Sinovi i kćeri Božje, 226.2}

"Naš Spasitelj ne bi trebalo da bude žrtvovan po drugi put; jedino što je potrebno onima koji traže blagoslove Njegove blagodati jeste da traže u ime Isusovo, izlivajući želje svoga srca u poniznoj molitvi. Takva molitva donosi pred Gospoda rane Isusove i tada će poteći životodavna krv, simbol žive vode koja je tekla za Izrael." (Patrijarsi i proroci, 411.3)

Vino koje stvara radost čovekovom srcu, teče kroz reku života. Kroz Hrista primamo sve blagoslove i sve je ovo moguće

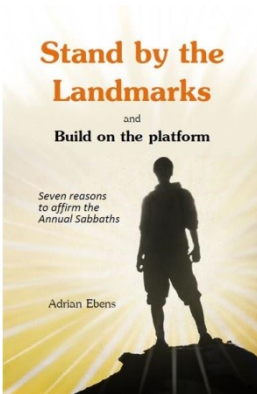
zahvaljujući izbijenom i slomljenom Hristu; Njegovim patnjama, Njegovoj krvi koja se proliva. Svi simboli prinosa govore o ovome. Pšenica mora da bude zrela da bi se dobilo brašno, maslina mora biti ubrana i iscedjena da bi proizvela ulje a groždje mora biti izgaženo da bi se napravilo vino. Ako dolazimo Hristu u vremena kada nas On zove radi posebnih blagoslova, priznajući cenu koju su On i Njegov Otac platili da bi sve te blagoslove omogućili, pićemo iz Njega i zaronićemo u reku koja se produbljuje svakih 1000 lakata, spomenuto u Jezekilji 47:4, i On će zadovoljiti svaku potrebu, čak i potrebu da znamo da smo prihvaćeni od Oca i da se On raduje u nama. Ova sreća i radost će ojačati temelje koji će izgraditi jake i zdrave odnose u porodici, a takodje će u naše živote doneti radost i pregršt srećnih trenutaka.

"Jedna velika Žrtva, koja je već prinesena, dovoljna je za sve koji veruju. Ljubav Hristova daće onome koji veruje novi život. Onaj koji pije vodu sa izvora života, biće napojen novim vinom Carstva Božjega. (Odabrane poruke, sveska 1, 388.1)

Hvala Bogu i Ocu našeg Gospoda Isusa Hrista što izliva na svoju tvrdoglavu decu tako neverovatne blagoslove ljubavi i blagodat. Hoćeš li ući u reku života? Hoćeš li piti vino carstva od Subote do Subote i od Mladine do Mladine? Okušajte i vidite kako je dobar Gospod.

⁴ veoma je interesantno napomenuti da u RVA, SE, RVR i ostalim španskim prevodima Biblije, Jezekilj 47:9 kaže: "I kad dodje onamo, svako živo biće koje pliva tamo gde reka teče živeće." Jedini način da se pliva u ovoj reci i da se živi je otići do 4000 lakata (vidi Jezekilj 47:5) gde je voda iznad glave i može se preći samo plivanjem. Ako reka postaje dublja svakih 1000 lakata (misli se na određena vremena) i blagoslovi se proširuju i postaju dublji, i mi izaberemo da ne sledimo reku prema tački gde možemo da plivamo u njoj, izgubićemo mnoge potrebne blagoslove.

Slične brošure dostupne su na
maranathamedia.com

Stajati na medjašima

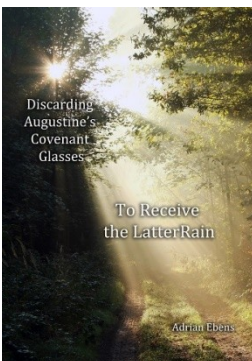
Adventistički pokret izgradjen je na Otkrivenju 14:12 i podignut je na onima koji su čuvali zapovesti Božje i veru Isusovu. Sa ovih temelja, ova brošura otkriva veze za razumevanje Hristove pravednosti koja se manifestuje u poslušnosti u svim zapovestima Božjim.

Šta sa praznicima?

Šta sa praznicima? - odgovara na mnoga pitanja kao što su:

Da li se zahteva od nas danas da čuvamo Uredbe? Šta je uključeno u Uredbe? Da li praznici sadrže u sebi moralne principe? Moramo li držati Uredbe da bi bili spaseni?

Odbacivanje Avgustinovih zakonskih naočara

Saznajte kako sistem zakona razvijen od strane Avgustina, može da pomogne u razvijanju kratkog spoja za dobijanje Poznog Dažda kroz najdragoceniju propovedanu poruku 1888.

Živi Hleb sa neba

Žrtveni sistem, sa svojim životinjskim žrtvama i prinosima, ukazuje na život dobijen blagodaću Isusovom kroz Njegovo delo na krstu i Njegovim posredovanjem na nebu za nas.

Postavlja se pitanje - kakav značaj imaju sve one težine i mere brašna i ulja kao i broj životinja? Ako svi ti događaji ukazuju samo na smrt Isusovu pre 2000 godina, onda kako može da varira broj svake od tih životinja i prinosa na svakom prazničnom okupljanju? Šta to znači?

Postoje li lekcije za nas u ovim žrtvama i prinosima koje možda nismo uračunali?

Zakon je utelovljeno evanđelje, a evanđelje je otkriveni zakon. Zakon je koren, evanđelje je miomirisni cvet i plod koji je koren doneo. Stari Zavet baca svetlo na Novi, a Novi Zavet baca svetlo na Stari. I jedan i drugi predstavljaju otkrivenje slave Božje u Hristu. I jedan i drugi sadrže istine čiji će duboki smisao pred usrdnim istraživačem uvek otkrivati nove dubine. Istina u Hristu i Njegovim posredstvom otkrivena - neizmerna je. Onaj koji proučava Sveto Pismo gleda, takoreći, u jedan izvor koji je, što se duže gleda u njegovu dubinu sve dublji i sve opsežniji. (Hristove očigledne pouke, 128)

Možda ćemo saznati više o jevanđelju kroz svetlost koju nalazimo u Starom Zavetu. Hajde da pijemo sa izvora i produbimo našu radost u jevanđelju Hrista.